

כְּשֶׁבִקֵּר הַשֶּׁמֶשׁ זֶרְחָה,
הַתְּעוֹרֵר שִׁימִי בְּשִׁמְחָה.
הוּא אָמַר 'מוֹדֵה אָנִי', נָטַל אֶת הַיָּדִים
וְהֵלֵךְ לְהִתְלַבֵּשׁ אַחַת וּשְׁתַּיִם.

וּמָה הוּא לְבִשׁ ?

חֲלָצָה יָפָה וְחִגִּיגִית, בְּצָבֵעַ לְבָן,
כִּי הַיּוֹם שִׁימִי הוּא אָבָא שֶׁל שִׁבְתַּת בֶּגֶן !

שימי צועד עם חיוך על הפנים,
ביד הוא מחזיק שקית. מה יש שם בפנים?
נכון! בקבוק מיץ ענבים.
על המיץ יעשה קדוש ויחלק לחברים.

בגן, את הארון של שבת פותחת הגננת,
את הכובע הגדול לשימי נותנת.
שימי את הכובע לובש,
"אני כמו אבא!" הוא מתרגש.

